

Nguyen Co Thach in the Views of Thai Media in 1982

เหงวียนเกอธัคในทัศนะสื่อไทย ปี 1982

ธนันท์ บุนนรรณา¹

Thananan Boonwanna

¹ ศูนย์วิจัยพหุลักษณะสังคมลุ่มน้ำโขง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทความวิจัยชิ้นนี้ เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “เหงวียนเกอธัคในทัศนะสื่อไทยและเวียดนาม” ได้รับทุนสนับสนุนจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Corresponding Author:

Thananan Boonwanna,

Center for Research on Plurality in the Mekong Region (CERP),

Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University,

Khon Kaen 40002, Thailand

E-mail: thanabo@kku.ac.th

Abstract

This article aimed to study the views of Thai media towards Nguyen Co Thach in 1982 using the historical method. It focused on Thai newspapers from seven publishing houses, namely *Matuphum*, *Chaothai*, *Siamrath*, *Naewna*, *Matichon*, *Siam Rath Weekly* and *Matichon Weekly*, presenting news about Nguyen Co Thach from February 1 – March 29, 1982 (B.E. 2527). The study found that the “Cambodian problem” caused Nguyen Co Thach to visit to various countries in Europe as well as ASEAN countries and Burma in 1982 in order to figure out common solutions to the Cambodia problem. Especially, when Nguyen Co Thach scheduled to travel to Thailand as a guest of the Foreign Minister in late July 1982, it can be seen that many newspapers were interested in reporting the news of him. The views of the newspapers were divided into three periods. The *first* period was before the official visit to Thailand of Nguyen Co Thach. He was depicted more negatively than positively. He became a villain in Thai history again through the recognition of Thai newspapers. He was perceived as aggressive, intimidating, irresponsible, sly, foolish and deceitful person. The words, including hard child, immoral thug, ill manner and weak were used to describe Nguyen Co Thach by Thai newspapers. The *second* period was during the visit to Thailand as a guest of the Ministry of Foreign Affairs on July 28-30, 1982. The image of Nguyen Co Thach was illustrated by Thai newspapers in two ways: the image as the villain such as having dirty tongue, being a liar, selfish–aggressive–having ill manner, and being undisciplined. On the contrary, Thai newspapers gave him a good image, such as being friendly and not being arrogant. The *third* period was after he returned to Vietnam. Thai newspapers negatively expressed their views through Nguyen Co Thach. The image of the villain was given to him again. This was the end of his visit to Thailand in 1982. The expressions of Thai newspapers on Nguyen Co Thach were based on the context at that time.

Keywords: Nguyen Co Thach, Thai-Vietnamese relations, views, perspectives, Thai media

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เหวียนเกอธัคในทัศนะสื่อไทย ปี 1982 โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ (historical method) เน้นวิเคราะห์เอกสารชั้นต้นประเภทหนังสือพิมพ์ไทย ได้แก่ หนังสือพิมพ์มาตุภูมิ ชาวไทย สยามรัฐ แนวหน้า มติชน สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ และมติชนสุดสัปดาห์ ที่นำเสนอข่าวระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ – 29 ตุลาคม 1982 โดยผู้วิจัยจะตั้งประเด็นจากการพาดหัวข่าวและจากรายละเอียดของข่าว ผลการศึกษาพบว่า “ปัญหากัมพูชา” ส่งผลให้เหวียนเกอธัคในฐานะรัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามต้องเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ทั้งในยุโรป กลุ่มประเทศอาเซียนและพม่าในปี 1982 เพื่อให้ช่วยหาทางออกร่วมกันในการแก้ไขปัญหา กัมพูชา โดยเฉพาะเมื่อเหวียนเกอธัคมีหมายกำหนดการเดินทางมาประเทศไทยในฐานะแขกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในช่วงปลายเดือน กรกฎาคม 1982 จะเห็นว่า หนังสือพิมพ์หลายฉบับให้ความสนใจติดตามทำข่าวเหวียนเกอธัคเป็นอย่างมาก โดยสื่อไทยแสดงทัศนะต่อเหวียนเกอธัคแบ่งออกเป็น 3 ช่วงเวลา ช่วงแรก ก่อนเยือนไทยอย่างเป็นทางการของเหวียนเกอธัค กล่าวได้ว่า เหวียนเกอธัคถูกนำเสนอภาพในเชิงลบมากกว่าบวก เขากลายเป็นผู้ร้ายในประวัติศาสตร์ไทยอีกครั้งโดยผ่านการนำเสนอของสื่อไทยที่ว่า เหวียนเกอธัคเป็นคนก้าวร้าว ข่มขู่ไทย (พูดจา) ขาดความรับผิดชอบ กลับกลอก ตลบตะแลง และหลอกหลวง ตลอดจนสื่อไทยใช้ถ้อยคำสื่อถึงเหวียนเกอธัคว่าเด็กฮาร์ดคอร์พาลที่ขาดศีลธรรม ไร้มารยาท และอ่อนแอ เป็นต้น ช่วงที่สอง ระหว่างการเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ ในวันที่ 28-30 กรกฎาคม 1982 เหวียนเกอธัคถูกสร้างภาพจากสื่อไทยในสองลักษณะ คือ ภาพผู้ร้าย เช่น เป็นคนลั่นสกรปรก นักลงโลก เห็นแก่ตัว-ก้าวร้าว-ไร้มารยาท และไม่มีวินัย ขณะที่อีกแง่มุมหนึ่ง สื่อไทยได้ให้ภาพผู้ดีแก่เขา เช่น เป็นมิตร เลิกผยอง เป็นต้น ช่วงที่สาม สื่อไทยแสดงทัศนะต่อเหวียนเกอธัคหลังจากเขาเดินทางกลับเวียดนามด้วยการตอกย้ำภาพความเป็นผู้ร้ายแก่เหวียนเกอธัคอีกครั้งซึ่งเป็นการปิดท้ายภารกิจการเยือนไทยของเขาในปี 1982 ทั้งนี้การแสดงทัศนะของสื่อไทยต่อเหวียนเกอธัคขึ้นอยู่กับบริบท ณ ขณะนั้นด้วย

คำสำคัญ: เหวียนเกอธัค, ความสัมพันธ์ไทย-เวียดนาม, มุมมอง, ทัศนะ, สื่อไทย

บทนำ

“ปัญหากัมพูชา” เป็นปัญหาการเมืองระดับภูมิภาคและกลายเป็นวิกฤตการเมืองระหว่างประเทศของเวียดนามตลอดช่วงสงครามเย็น ปัญหาดังกล่าวมีส่วนทำให้เหงียนเกอธัค (Nguyen Co Thach)¹ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเวียดนามได้รับความสนใจอย่างมากจากทั้งสื่อไทยและสื่อต่างชาติ เนื่องจากที่ผ่านมาพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามและรัฐบาลเวียดนามได้เลือกให้เหงียนเกอธัครับหน้าที่เป็นผู้เผชิญหน้าแทนที่ที่ผ่านมาทั้งในเวทีการเมืองระดับโลกและโดยเฉพาะระดับภูมิภาคต่างต้องการทราบแนวทางการแก้ไขปัญหากัมพูชาของฝ่ายเวียดนามที่ไม่ใช่เพียงการใช้ข้ออ้าง “ภัยคุกคามจากจีน” เช่นที่เวียดนามกล่าวอ้างมาโดยตลอด ดังนั้นในฐานะตัวแทนฝ่ายเวียดนามซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานการณ์กัมพูชาโดยตรง เหงียนเกอธัคจำต้องเดินทางไปยังประเทศต่างๆ ด้วยวัตถุประสงค์แตกต่างกัน ในการเดินทางไปยุโรปก็เพื่อหาเสียงสนับสนุนรวมทั้งหวังให้ประเทศยุโรปบางประเทศเป็นกาวใจให้แก่เวียดนามกับประเทศเพื่อนบ้าน ที่สำคัญเหงียนเกอธัคยังคงต้องเดินทางไปยังประเทศในภูมิภาคเพื่อยืนยันจุดยืนของฝ่ายเวียดนามและเพื่อหาทางออกร่วมกัน โดยเฉพาะการเดินทางเยือนประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่ได้รับผลกระทบโดยตรงเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ และนี่จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้เหงียนเกอธัคจำต้องเดินทางเข้ามายังประเทศไทยถึง 3 ครั้งในช่วงทศวรรษ 1980 กล่าวคือ ครั้งที่ 1 ในปี 1980 (2523) ครั้งที่ 2 ในปี 1982 (2525) และครั้งที่ 3 ในปี 1984 (2527)

เนื่องจากทัศนะของสื่อไทยที่มีต่อเหงียนเกอธัคในปี 1982 ซึ่งเป็นการเดินทางเข้ามาประเทศไทยครั้งที่สองมีพลวัตที่น่าสนใจอีกทั้งยังมีความต่างจากการเข้ามาประเทศไทยในครั้งแรกในปี 1980 ซึ่งเข้ามาในฐานะแขกของรัฐบาลไทย ในแง่บริบทการเมืองระหว่างประเทศ ณ ห้วงเวลานั้น ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตลอดจนบริบทระหว่างการเยือนไทย สถานการณ์ รวมทั้งบรรยากาศขณะพำนักอยู่ในประเทศไทยก็มีความเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ในบทความวิจัยชิ้นนี้ จึงสร้างโจทย์ที่ว่า “เหงียนเกอธัคในทัศนะสื่อไทย ปี 1982” เป็นอย่างไร ? โดยเน้นศึกษาทัศนคติ/มุมมอง/การสร้างการรับรู้/การสร้างภาพต่อเหงียนเกอธัคของสื่อไทยในปี 1982 ส่วนเหตุผลที่ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์ผ่านสื่อไทยประเภทหนังสือพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ มาตุภูมิ ชาวไทย สยามรัฐ แนวหน้า มติชน สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ และมติชนสุดสัปดาห์ ระหว่างวันที่ 1 กุมภาพันธ์ – 29 ตุลาคม 1982

¹ ในส่วนภูมิหลังของเหงียนเกอธัคและรายละเอียดเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองของเขาในช่วงฝรั่งเศสปกครอง การเคลื่อนไหวในฐานะสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ การได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของเวียดนามในช่วงสงครามเย็น ตลอดจนสถานการณ์ของการเดินทางเยือนประเทศไทยครั้งแรกของเขา รวมถึงทัศนะสื่อไทยที่มีต่อเหงียนเกอธัคในปี 1980 ขอให้อ่านเพิ่มเติมที่ ธนันท์ ปุณวรรณา (2561)

เนื่องจากเรื่องราวของเหงวยินเกอธัคไม่เคยปรากฏว่ามีการศึกษามาก่อนในแวดวงวิชาการไทย มีเพียงเอกสารประเภทหนังสือพิมพ์เท่านั้นที่บอกเล่าเรื่องราวของเขาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับเวียดนามศึกษาในไทย บทความวิจัยชิ้นนี้จึงเน้นศึกษาผ่านเอกสารดังกล่าว นอกจากนี้จะได้องค์ความรู้เกี่ยวกับเหงวยินเกอธัคซึ่งเป็นบุคคลสำคัญของเวียดนามในช่วงสงครามเย็นแล้ว การศึกษายังมีส่วนทำให้เข้าใจบริบทการเมืองและสังคมไทย ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างไทยและเวียดนามในช่วงสงครามเย็นด้วย อนึ่ง การเขียนตลอดบทความ ผู้วิจัยจะใช้ปี ค.ศ. แทนปี พ.ศ. แม้ว่าต้นฉบับหนังสือพิมพ์ไทยจะใช้ปี พ.ศ. ก็ตาม ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการให้การนำเสนอเนื้อหาสอดคล้องไปกับการทำความเข้าใจสถานการณ์ทางการเมืองในภูมิภาคด้วย

การเมืองภูมิภาค: “ปัญหากัมพูชา” กับการเดินทางเยือนประเทศยุโรป-กลุ่มประเทศอาเซียน และพม่าของเหงวยินเกอธัค ในปี 1982²

การเมืองภูมิภาคในปี 1982 ที่ยังเป็นประเด็นร้อนแรงสุดช่วงนี้ คือ “ปัญหากัมพูชา” เมื่อเวียดนามบุกยึดกัมพูชาและตั้งรัฐบาลหุ่นเชิด สัมรินทร์ในปลายปี 1978 ซึ่งการกระทำของเวียดนามได้รับเสียงคัดค้านในเวลาต่อมา เนื่องจากหลายฝ่ายต้องการให้ชาวกัมพูชามีสิทธิกำหนดอนาคตของประเทศตนเองแต่มิใช่สิ่งที่เวียดนามกำลังดำเนินการอยู่คือการตั้งรัฐบาลหุ่นเชิด ในกรณีประเทศไทย แม้จะไม่เกี่ยวข้องกับปัญหาขัดแย้งระหว่างเวียดนามและกัมพูชาโดยตรงแต่กลับได้รับผลกระทบรุนแรงทั้งทางตรงและทางอ้อม หลักฐานเชิงประจักษ์ที่สำคัญ คือ เหตุการณ์ปะทะกันระหว่างทหารไทยและทหารเวียดนาม ที่บ้านโนนหมากมุ่น อำเภอตาพระยา จังหวัดปราจีนบุรี ในเดือนมิถุนายน 1980 นับจากนั้นเป็นต้นมา กองกำลังทหารเวียดนามได้เข้ามาวางกำลังประชิดชายแดนไทยและมีการเผชิญหน้าทางทหารกับฝ่ายไทยบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชาอันเนื่องมาจากการกวาดล้างกลุ่มต่อต้านซึ่งมีฐานปฏิบัติการอยู่บริเวณชายแดน ทำให้ชายแดนไทยไร้เสถียรภาพและความมั่นคง เป็นการละเมิดอธิปไตยของไทยรวมทั้งได้ก่อให้เกิดการหลั่งไหลของผู้พลพชาวกัมพูชาจำนวนนับแสนคนหลบหนี

² อาเซียน (ASEAN) ย่อมาจาก Association of South East Asian Nations หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์ระดัภูมิภาค ในช่วงแรกของการก่อตั้งมีประเทศสมาชิกเพียง 5 ประเทศ คือ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ ทั้งหมดร่วมกันจัดทำปฏิญญาอาเซียนรู้จักในชื่อว่า ปฏิญญากรุงเทพ ฯ ลงนามที่ประเทศไทย ส่วนกรณี “ปัญหากัมพูชา” ประเทศในกลุ่มอาเซียนทั้งหมดต่างให้การสนับสนุนรัฐบาลผสมกัมพูชาสามฝ่าย (สยามรัฐ, เหวียน โคธัคเจรจามาเลเซียถูกปัญหาอนาคตเขมรล้มเหลว, 22 กรกฎาคม 1982) ซึ่งสร้างความไม่พอใจแก่เวียดนามอย่างมากเนื่องจากเวียดนามมองว่า อาเซียนแทรกแซงการเมืองภายในอินโดจีน อนึ่ง ช่วงปี 1980 พม่าหรือเมียนมาร์ในปัจจุบันอยู่นอกกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งพม่าได้เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนปี 1997 (2540)

การต่อสู้เข้ามาในเขตไทย อย่างไรก็ตาม เป็นที่รับรู้ทั่วกันว่า การรุกรานกัมพูชาของเวียดนาม ณ เวลานั้น เวียดนามมิได้กระทำโดยลำพังหากแต่ได้รับการสนับสนุนจากสหภาพโซเวียตซึ่งไทยมองว่าเป็นมหาอำนาจที่เป็นภัยคุกคามความมั่นคงของไทย (อรอนงค์ น้อยวงศ์, 2544, 100-101) จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ไทยจะมีบทบาทในการผลักดันให้มีการแก้ไขปัญหากัมพูชาทางการเมืองเพื่อให้เวียดนามถอนทหารออกจากกัมพูชา ซึ่งช่วงนั้นตรงกับสมัยรัฐบาลพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (1980-1988) ไทยได้ดำเนินนโยบายบางประการซึ่งสร้างความไม่พอใจต่อเวียดนาม อาทิ ร่วมมือกับอาเซียนอย่างมีเอกภาพในการดำเนินแก้ไขปัญหากัมพูชาโดยยุทธศาสตร์การทูตของอาเซียน เช่น โดเดียวเวียดนามทั้งในทางการเมืองและเศรษฐกิจ ชักจูงในนานาชาติดำเนินเวียดนามที่รุกรานกัมพูชา ไม่รับรองรัฐบาลเฮง สัมรินแต่ให้การรับรองรัฐบาลกัมพูชาประชาธิปไตยและสนับสนุนให้เขมรกลุ่มต่อต้านจัดตั้งรัฐบาลผสม เป็นต้น (อรอนงค์ น้อยวงศ์, 2544) ที่สำคัญคือ ไทยร่วมมือกับมหาอำนาจ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และจีน เพื่อกดดันเวียดนาม โดยเฉพาะการร่วมมือกับจีนซึ่งเวียดนามถือเป็นภัยคุกคามของตน และยืนยันตลอดมาว่า การถอนทหารออกจากกัมพูชาก็ต่อเมื่อภัยคุกคามจากจีน³ หดไป

ในส่วนบริบทเวียดนาม ณ เวลานั้น กล่าวได้ว่า เวียดนามดำเนินการในด้านการเมืองและการทูตเพื่อวัตถุประสงค์หลักคือให้นานาประเทศยอมรับว่า การที่เวียดนามส่งทหารล้มล้างรัฐบาลพลพต เป็นสิ่งชอบธรรมและพยายามจะจำกัดปัญหากัมพูชาให้อยู่เฉพาะภูมิภาคอินโดจีน (เวียดนาม ลาว กัมพูชา) สิ่งที่เวียดนามดำเนินการคือจัดให้มีการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอินโดจีนเป็นประจำทุกปีเพื่อระดมความคิดเห็นและเป็นกระบอกเสียงให้แก่ฝ่ายตน ในการจัดประชุมช่วงต้นปี 1982 ที่ประชุมมีมติให้หารือกับอาเซียนทั้งทางตรงและทางอ้อม กระนั้นเวียดนามยังยืนยันจะคงทหารในกัมพูชาจนกว่าภัยคุกคามจากจีนและกลุ่มปฏิกริยาจะหมดสิ้นไป (อรอนงค์ น้อยวงศ์, 2544, 76-78) ทางด้านการเมืองระดับโลกนับเป็นปัญหาที่เวียดนามกำลังเผชิญอยู่ ณ ขณะนั้น กล่าวคือประชาคมยุโรปยังคงยืนยันตามมติสหประชาชาติ ให้ตัดความช่วยเหลือเวียดนามจนกว่าเวียดนามจะถอนทหารออกจากกัมพูชา (มาตุภูมิ, ญวนยืนข้อแม้จับมืออาเซียน, 22 เมษายน 1982) นี้ (อาจ) เป็นอีกเหตุผลที่ทำให้เขมรยืนกรานจะต้องเดินทางไปเยือนประเทศต่างๆ ในยุโรปไม่เพียงเฉพาะ

³ เวียดนามและจีนมีความสัมพันธ์แบบลุ่มๆ ดอนๆ มาโดยตลอดบางครั้งก็เป็น "ศัตรู" และบางครั้งก็เป็น "มิตร" เป็น "สหาย" และเป็น "เพื่อนบ้าน" ความขัดแย้งระหว่างสองประเทศในอดีตจนถึงปี 1979 มาจากหลายปัจจัย หมายรวมถึงความขัดแย้งในแง่ดินแดนทางบกและทางทะเลกรณีหมู่เกาะพาราเซลและหมู่เกาะสแปรตลีย์ เป็นต้น กระนั้นก็ดี จุดแตกหักและทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเวียดนามและจีนให้ตกต่ำถึงขีดสุดเกิดขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ 1979 เมื่อจีนนำกำลังทหารทำสงคราม "สังซอน" และ "ลงโทษ" เวียดนามตามแนวชายแดนของสองประเทศแม้จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหนักแก่ทั้งสองฝ่ายก็ตาม แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายตาเวียดนาม ณ เวลานั้น กล่าวได้ว่า จีนได้กลายมาเป็นศัตรูหมายเลข 1 ของเวียดนามแทนที่สหรัฐอเมริกาทันที อ่านเพิ่มใน ไพรัช เจียรนันท์ (2531) อนุพงศ์ บุญฤทธิ์ (2529) และธนนันท์ ปุณวรรณา (2560)

แต่ประเทศในกลุ่มอาเซียนเท่านั้น ในประเทศยุโรปที่hengเวียนเกอธัคเดินทางไปเยือนราวเดือนเมษายน 1982 อาทิ เบลเยียมและเยอรมันตะวันตก ซึ่งที่เบลเยียม hengเวียนเกอธัคแสดงความสนใจในการร่วมมือกับยุโรปให้มากขึ้นและเขาแถลงว่าเวียดนามพร้อมที่จะพิจารณาเข้าเป็นสมาชิกสมาคมอาเซียนทันทีถ้าการคุกคามจากจีนที่มีต่อเอเชียอาคเนย์สิ้นสุดลง จากนั้นเวียดนามจะถอนทหารออกจากกัมพูชา ส่วนการเดินทางไปเยือนเยอรมันนั้น เขาสะท้อนปัญหาเวียดนามกับจีนและหวังพึ่งเยอรมันสนับสนุนการเจรจาปัญหากัมพูชา (สยามรัฐ, ญวนหวังพึ่งพาเยอรมันสนับสนุนเจรจาปัญหาเขมร, 23 เมษายน 1982) หลังเสร็จสิ้นการเยือนประเทศยุโรป ในช่วงเดือนกรกฎาคม 1982 hengเวียนเกอธัคก็มีหมายกำหนดการเยือน 4 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนี้ วันที่ 18-19 กรกฎาคม เยือนประเทศสิงคโปร์ ช่วงระหว่างวันที่ 22-25 กรกฎาคม เยือนประเทศพม่า⁴ และมาเลเซีย และวันที่ 28-29 กรกฎาคม จะเยือนประเทศไทย ตามลำดับ (มติชน, เหวียน โคธัคทัวร์, 20 กรกฎาคม 1982) ในส่วนเป้าหมายของการเดินทางเยือนประเทศต่างๆ ในกลุ่มอาเซียนนั้นไม่มีใครทราบเจตนาที่แน่ชัดของฝ่ายเวียดนาม ทว่านาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้ให้ทัศนะแก่ผู้สื่อข่าวไทยเกี่ยวกับการเยือนอาเซียนของฝั่งเวียดนามว่า เวียดนามมีจุดหมาย 4 ข้อ ได้แก่

1. ต้องการโดดเดี่ยวประเทศไทย พยายามให้ภาคีอาเซียนมีความเห็นไม่ลงรอยกันในการแก้ไขปัญหา กัมพูชา
2. ย้ำให้เห็นถึงความสำคัญของกลุ่มอินโดจีนที่จะจัดตั้งสหพันธ์อินโดจีนภายใต้การบงการของเวียดนาม
3. ให้ทุกชาติเกลียดจีนเพื่อชี้ให้เห็นว่าภัยคุกคามภูมิภาคนี้มาจากจีนเป็นสำคัญ หลีกเลียงที่จะพูดถึงไซเวียดนามตลอดเวลา
4. ต้องการล้มมติสมัชชาใหญ่สหประชาชาติที่ให้ถอนทหารเวียดนามออกจากกัมพูชา ให้ประชาชนกัมพูชากำหนดอนาคตของตนเอง

(มติชน, ระบุญวนหวังฮุบเขมร 20 ปี แฉเล่ห์ “โค ธัค” ตีหลายหน้า, 23 กรกฎาคม 1982)

⁴ การประชุมกลุ่มรัฐมนตรีต่างประเทศอินโดจีนระยะหลัง ทั้งเวียดนาม ลาวและกัมพูชา ได้มีการออกแถลงการณ์ให้มีการประชุมระดับระหว่างประเทศซึ่งมีมหาอำนาจเข้าร่วม อาทิ สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต จีน ฝรั่งเศส อังกฤษและประเทศใกล้เคียงในย่านเดียวกันซึ่งมีพม่าและอินเดีย ข้อเสนอดังกล่าวทำให้มีการวิเคราะห์กันว่า hengเวียนเกอธัคเสนอข้อเสนอกว้างขึ้นกว่าเดิมแทนที่จะคับแคบชนิดที่เรียกร้องให้มีการประชุมเฉพาะอาเซียนกับกลุ่มอินโดจีนเหมือนอดีตที่ผ่านมา (มติชน, เหวียน โคธัคทัวร์, 20 กรกฎาคม 1982)

ข้อคิดเห็นของ นาวาอากาศตรี ประสงค์ สุ่นศิริ ที่มีต่อเวียดนามข้างต้น เป็นเพียงทัศนคติของผู้นำฝ่ายไทยเท่านั้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้นำชาติอื่น ๆ ในอาเซียนจะมองเวียดนามในแบบเดียวกัน ทว่าโดยรวมแล้วอาเซียนแสดงจุดยืนชัดเจนในการแก้ไขปัญหาแก้มปูชาต่างจากเวียดนาม ทว่าสอดคล้องกับไทย อย่างไรก็ดี การเยือนประเทศสิงคโปร์ พม่า และมาเลเซียในช่วงเดือนกรกฎาคม 1982 ของนายเหงียนเกอธัคกล่าวได้ว่า ไม่มีนัยสำคัญในหลักการแก้ไขปัญหาแก้มปูชาแต่อย่างใด แต่ที่น่าสนใจ คือ ระหว่างการเยือนสิงคโปร์ของเหงียนเกอธัคกลับส่งผลให้เขาถูกนำเสนอภาพให้แง่มุมลบ ส่งผลให้เหงียนเกอธัคกลายเป็นผู้ร้ายในประวัติศาสตร์ไทยผ่านสายตาสื่อไทยอีกครั้ง ดังจะเสนอในหัวข้อต่อไป

เหงียนเกอธัคในทัศนะสื่อไทย ปี 1982

“เหงียนเกอธัค” ผู้ร้ายในทัศนะสื่อไทย (ก่อนเยือนไทยอย่างเป็นทางการในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ)

จากที่ได้กล่าวพาดพิงถึงการเดินทางเยือนประเทศต่าง ๆ ของเหงียนเกอธัคซึ่งมักจะได้รับ ความสนใจเป็นพิเศษจากสื่อเพราะเกี่ยวพันกับปัญหากัมพูชา โดยเฉพาะการเยือนสิงคโปร์ในระหว่าง วันที่ 18-20 กรกฎาคม 1982 ของเขากลับส่งผลต่อการสร้างภาพลบเกี่ยวกับตัวเหงียนเกอธัคโดย สื่อไทยอีกครั้ง เนื่องจากหนังสือพิมพ์ไทยหลายฉบับได้ตีพิมพ์คำสัมภาษณ์ของนายสุปิยะ (บางฉบับ เรียก “ซูปิยะห์”) ธนบาลัน รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์ในช่วงที่เหงียนเกอธัคอยู่ระหว่างการเยือน สิงคโปร์ว่า เหงียนเกอธัคได้พุดจาข่มขู่นายธนบาลันด้วยการใช้คำพูด “หากอาเซียนไม่เปลี่ยนแปลง นโยบายสนับสนุนการรวมกัมพูชา(การก่อตั้งรัฐบาลสมกัมพูชาประชาธิปไตย) แล้ว เวียดนามก็ สามารถทำความยุ่งยากให้แก่ประเทศในภูมิภาคอาเซียนได้เช่นกัน ด้วยการตั้งพรรคคอมมิวนิสต์ (หนังสือพิมพ์บางฉบับใช้คำว่าขบวนการก่อการร้าย) ขึ้นมาบ่อนทำลายประเทศเหล่านี้เหมือนกับ ที่ “จีนทำอยู่ในกัมพูชา” และอีกข้อความซึ่งเกิดขึ้นที่สิงคโปร์อีกเช่นกัน โดยหนังสือพิมพ์ไทยหลาย ฉบับได้นำเสนอข่าวที่ว่า เหงียนเกอธัคได้แถลงต่อสื่อมวลชนสิงคโปร์ด้วยท่าทีดุจดั่ง *ไทยโดยตรง* ผ่านประโยคที่ว่า “ไทยกระทำการมุ่งร้ายต่ออินโดจีน และเวียดนามอาจส่งกำลังทหารตีตะลุยกอง ทหารเขมรแดงเข้ามาในเขตแดนประเทศไทย” ในส่วนข้อความที่สองนั้นมาจากการตีความ(ของสื่อ) ในประโยคที่เหงียนเกอธัคได้ไปให้สัมภาษณ์สื่อสิงคโปร์ เช่น “เรา(เวียดนาม) ยังไม่เคยตีพลพตจน ล้ำเข้าไปในพรมแดน(ไทย)เลย เราได้ยับยั้งไว้จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ แต่การอดทนย่อมมีขีดจำกัด” (รายละเอียดของข่าวอ่านได้ในสยามรัฐ, ปัญหาของธัค-“เด็กฮาร์ด”, 22 กรกฎาคม 1982; มติชน, หลาย หน้าของเหงียนโคธัค, 23 กรกฎาคม 1982; สยามรัฐ, อิเหนาให้ประณามญวนกรณีข่มขู่กลุ่มอาเซียน, 23 กรกฎาคม 1982; ชาวไทย, คอลัมน์ ดร.ธวัช วิชัยดิษฐ, 23 กรกฎาคม 1982)

ตัวอย่างรายละเอียดของข่าวที่ผู้วิจัยได้หยิบยกมาก็เพื่อชี้ให้เห็นว่า การนำเสนอข่าวข้างต้นโดยสื่อไทยหลายสำนักได้ก่อให้เกิดกระแสการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับคำพูดของเหงียนเกอธัคในหมู่ผู้นำไทยและประชาชนชาวไทย กระทั่งทำให้ประชาชนไทยกลุ่มหนึ่งเกิดความไม่พอใจจึงได้เดินทางมาชุมนุมประท้วงเหงียนเกอธัคที่สนามบินดอนเมืองในวันที่เขาเดินทางมาถึงประเทศไทย ดังนั้นจึงไม่ใช่ไม่เรื่องน่าแปลกที่เหงียนเกอธัคจะถูกมองในแง่ลบ ฉะนั้นตัวเขาจึงถูกสร้างภาพให้กลายเป็นผู้ร้ายในประวัติศาสตร์ไทยเป็นครั้งที่สอง⁵

เหงียนเกอธัค: ข่มขู่ไทย (พูด) ขาดความรับผิดชอบ

คำข่มและขู่: จากเวียดนาม...นายดานา บาลัน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสิงคโปร์ เปิดเผยหลังจากที่ได้พบปะกับนายเหงียน โค ธัค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของเวียดนามว่ายังไม่อาจที่จะตกลงกันได้ ในปัญหาแก้มปูชาและว่า โคธัค ยืนยันแข็งกร้าวมากกว่า หากอาเซียนเห็นเวียดนามเป็นปฏิปักษ์ในปัญหาแก้มปูชาแล้ว เวียดนามถือว่าการแทรกแซงกิจการภายในของอินโดจีน เมื่อมีการสนับสนุนกองกำลังต่อต้านเฮง สัมรินของอาเซียน เวียดนามก็จะก่อตั้งกองกำลังแบบกองโจร เพื่อทำลายประเทศในอาเซียนบ้าง...การที่รัฐมนตรีต่างประเทศของเวียดนามกล่าวที่สิงคโปร์เช่นนั้น ก็เท่ากับว่าประกาศข่มขู่ประเทศไทยโดยตรง (เน้นโดยผู้เขียน) ซึ่งยากที่จะให้ประชาชนไทยรับฟังได้สนิท...

(มาตุภูมิ, คำข่มและขู่จากเวียดนาม, 21 กรกฎาคม 1982)

นายกรัฐมนตรี (พลเอกเปรม ติณสูลานนท์) กล่าวว่า คำขู่ (เน้นโดยผู้วิจัย) ของนายเหงียน โคธัค นั้น ข้อเท็จจริงที่ปรากฏบนหนังสือพิมพ์คือการอ้างคำพูดที่ได้มาจากนายสุปิยะ ธนบาลัน รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์ ซึ่งเรื่องนี้กระทรวงการต่างประเทศของเราจัดการได้ แต่หากนายธัค กล่าวเช่นนั้นจริงก็ไม่ควรจะพูด พลเอกเปรมย้ำ... (สยามรัฐ, นายกษัตริย์วอน “พูดขู่ไทย” ไม่น่าจะทำ, 22 กรกฎาคม 1982)

⁵ เหงียนเกอธัคได้ถูกสร้างภาพให้เป็นผู้ร้ายในประวัติศาสตร์ไทยโดยสื่อไทยเป็นครั้งแรกจากเหตุการณ์บ้านโนนหมากมุ่นในเดือน มิถุนายน 1980

การพาดหัวข่าววิจารณ์พฤติกรรมข่มขู่ไทยของเหงียนเกอธัค ในหนังสือพิมพ์มาตุภูมิและสยามรัฐข้างต้น สอดคล้องกับการรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์แนวหน้า ที่เลือกหยิบยกเอาบทสัมภาษณ์ของนายพิชัย รัตกุลมานำเสนอ ซึ่งนายพิชัย รัตกุล ได้สะท้อนพฤติกรรมของเหงียนเกอธัคไม่ต่างจากทัศนะของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ที่ว่าเหงียนเกอธัคข่มขู่ไทยอีกทั้งกล่าวว่าเป็นคำพูดที่ขาดความรับผิดชอบ

นายพิชัย รัตกุล หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้ให้ความเห็นกับแนวหน้า เมื่อปลายวันที่ 23 กรกฎาคม วิธีการของนายเหงียน เกอธัคนั้นเป็นการพูดที่ขาดความรับผิดชอบ (เน้นโดยผู้วิจัย) ตามมารยาทการทูตของประเทศที่มีสัมพันธไมตรีกันอยู่นั้นไม่ควรที่จะพูดเช่นนั้น เพราะเป็นการพูดที่แสดงออกถึงการข่มขู่ประเทศไทย (เน้นโดยผู้วิจัย)...

(แนวหน้า, “โกธัค” ถึงไทย 27 กค.นี้ “สิทธิ” เตรียมโต้เต็มที่, 24 กรกฎาคม 1982)

เหงียนเกอธัค: กลับกลอก ตลบตะแลง และหลอกลวง

นอกจากสื่อไทยจะสร้างภาพให้เหงียนเกอธัคเป็นคนก้าวร้าวเพราะมีพฤติกรรมที่ข่มขู่ไทยแล้ว แต่ต้นตอของข่าวที่มาจากกระเียนลิงคโปร์ของเหงียนเกอธัค ก็ยังส่งผลให้หนังสือพิมพ์อีกหลายสำนักพยายามสร้างภาพให้เหงียนเกอธัคเป็นคนกลับกลอก ตลบตะแลงและหลอกลวงออกสู่สายตาคนอ่าน สะท้อนได้จากนำเสนอข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์ไทย ซึ่งสื่อถึงเหงียนเกอธัคผ่านการใช้ถ้อยคำเหล่านี้ เช่น หลายหน้า ตีหลายหน้า ร้อยลั่นกะลวน (ถ้อยคำเหล่านี้แสดงถึงการเป็นคนกลับกลอกและตลบตะแลง) และเล่นละครตบตาชาวโลก (หมายถึงหลอกลวง) เป็นต้น

การที่นายเหงียน โค ธัค เปิดเผยโฉมหน้าความเป็นนักเลงโตออกมาเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงควมมีหลายหน้าและลึนหลายแฉก (เน้นโดยผู้วิจัย) ของคนในรัฐบาลเวียดนามนั่นเอง เพราะนับตั้งแต่ไหนแต่ไรมาแล้วเวียดนามมักจะใช้ยุทธวิธี “บัดเดียวหนึ่งขู่บัดเดียวหนึ่งก็อ่อนหวาน” กับประเทศเพื่อนบ้านเสมอมา คราวใดที่เวียดนามไม่ได้ตั้งใจในปัญหาหรือผลประโยชน์ของตนแล้ว เวียดนามก็มักจะแกล้งขู่ประเทศเพื่อนบ้านเสมอ แต่บางครั้งก็ใช้ยุทธวิธีปากหวานหรือล่อให้ตายใจ ครั้งหนึ่งเมื่อ 2 ปีที่แล้วนายเหงียน โค ธัค เคยเดินทางมาอ้อกับพลอากาศเอกสิทธิ เศวตศิลาและถึงกับเรียกพลอากาศเอกสิทธิว่า “พี่ชาย” อย่างสนิทสนม แต่เมื่อใช้

ความอ่อนหวานไม่ได้ผล นายเหียน โก ธัค ก็แสดงบทยักษ์ออกมาเพียงให้หลังไม่นานนัก

(มติชน, หลายหน้าของเหียน โก ธัค, 23 กรกฎาคม 1982, 4)

...นาวาอากาศตรีประสงค์ สุ่นสิริ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติได้กล่าวในใจความตอนหนึ่งว่า “เหียน โก ธัค นี่มีหลายหน้า (เน้นโดยผู้วิจัย) ไปประเทศหนึ่ง ยิ้มแยมแจ่มใส ไปอีกประเทศหนึ่งหน้าบูดหน้าเบี้ยว ไปอีกประเทศหนึ่งทำหน้าเคร่งเครียด แล้วแต่ประเทศไหนจะสถานการณ์อย่างไร ไปสิงคโปร์ไปเกรียวกราด วันนี้อยู่พม่าคงแสดงความอ่อนโยนยิ้มแยมเช่นเดียวกับไปมะนิลา มาเลเซีย ตอนมาไทยวันที่ 27 นี้ ขอให้ติดตามก็แล้วกันว่าจะหน้าไหน...

(มติชน, ระบุวันหวังสุขเขมร 20 ปี แฉเล่ห์ “โค ธัค” ตีหลายหน้า, 23 กรกฎาคม 1982, 1)

ขณะที่สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ได้วิพากษ์วิจารณ์เหียนเกอธัคว่าเป็นคนกลับกลอกและตลบตะแลง ผ่านการใช้ถ้อยคำ “ร้อยลั่นกะลาวน” เป็นต้น

...จงมาดูความร้อยลั่นกะลาวน (เน้นโดยผู้วิจัย) ของนายธัคต่อไปเรื่องนี้เกิดที่สิงคโปร์เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมานี้เองที่นั่นนายธัคได้ออกประกาศว่าจะเล่นงานอาเซียน ถ้าหากอาเซียนยังคงต่อต้านนโยบายการยึดครองกัมพูชาของเวียดนามต่อไป...

(สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, ข้อสังเกตบางประการ ธัค-พาร์ เยือนอาเซียน, 25 กรกฎาคม 1982, 17)

การแสดงทัศนะต่อเหียนเกอธัคในเชิงลบได้รับการตอกย้ำอย่างต่อเนื่องนับแต่วันที่มีการนำเสนอข่าวเหียนเกอธัคไปเยือนสิงคโปร์ กระทั่งถึงวันที่เหียนเกอธัคต้องเดินทางเข้ามาประเทศไทยตามหมายกำหนดการ ผู้สื่อข่าวไทยก็พยายามสร้างการรับรู้ต่อผู้อ่านเกี่ยวกับเหียน

เกอรัคอย่างต่อเนื่องและเพิ่มเติมขึ้นว่า เขาเป็นคนหลอกลวงผ่านถ้อยคำที่ว่า “ญวนเล่นละครตบตาชาวโลก” เห็นได้จากข่าวของหนังสือพิมพ์แนวหน้า ได้นำเสนอว่า ชมรมราษฎรอาสาปกป้องชาติไทย โดยนายนายวิเชียร ปานอินทร์ ได้ออกแถลงการณ์โจมตีเหวียนเกอรัคซึ่งเดินทางมาเยือนไทยในวันที่ 27 กรกฎาคม ความตอนหนึ่งว่า “แถลงการณ์ดังกล่าวได้สับแหลกญวนอย่างไม่มีชั้นดี พร้อมทั้งได้กล่าวโจมตีที่ทางญวนใส่ร้าย พล.อ. สายหยุด เกิดผล ผู้บัญชาการทหารสูงสุดว่าส่งคนไปทำจารกรรมเพื่อล้มล้างรัฐบาลญวน โดยกล่าวหาว่าญวนเล่นละครตบตาชาวโลก (เน้นโดยผู้วิจัย)...” (แนวหน้า, นัดชุมนุมประท้วง โกรัค, 27 กรกฎาคม 1982, 16)

เหวียนเกอรัค: เด็กฮาร์ด-อันธพาลที่ขาดศีลธรรม-ไร้มารยาท-อ่อนแอ

หนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีคอลัมภ์หนึ่งชื่อว่า “ปัญหาของรัค-เด็กฮาร์ด” ซึ่งผู้เขียนคือนายเกษม อัสมาสัย เขาออกตัวว่าการเขียนครั้งนี้ขอ “ปล่อยผี” ให้ตัวเอง นอกจากนี้เขายังแสดงตัวตนว่า เป็นนักเขียนที่ “ขอรับใช้รัฐบาลไทยเต็มที่” เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำที่ผู้เขียนสื่อถึงเหวียนเกอรัคจะเห็นว่าเขามีทัศนคติด้านลบต่อเหวียนเกอรัคอย่างชัดเจน โดยกล่าวว่า สิ่งที่เหวียนเกอรัคทำเป็นคำขู่ เขาเป็นคนพูดจาร้อยลั่นกะลวน เป็นคนบ้า (เขาออกตัวว่าไม่ได้หมายถึงคนเวียดนามทั่วประเทศ) และแสดงละคร เป็นต้น ซึ่งจากถ้อยคำที่พาดพิงถึงเหวียนเกอรัคที่กล่าวมาทั้งหมด เขาจึงมองว่าเหวียนเกอรัคเป็นคนมีปัญหา หรือ เป็น “เด็กฮาร์ด” ซึ่งมีความหมายในทางลบ

ความร้อยลั่นกะลวนของนายเหวียน โก รัค นั้นใครต่อใครเขารู้ดีกันมานานแล้ว ว่าเป็นอย่างไร จนแทบจะไม่มีใครเขายากจะหาเรื่องราวเพราะเห็นใจว่านายรัคบ้าไปเอง มิใช่คนเวียดนามทั้งชาติ...ก็เห็นกันแล้วว่านายรัคพอออกมานอกประเทศ ก็ทำตัวเป็นเด็กฮาร์ดทันที ไม่ทราบ่านายรัครู้หรือเปล่าว่า คนไทยนั้นเขาจัดการกับเด็กฮาร์ด (เน้นโดยผู้วิจัย) ที่มีปัญหาอย่างไร...เล่นแรงมากก็เล่นแรงไป...

(สยามรัฐ, ปัญหาของรัค-เด็กฮาร์ด, 22 กรกฎาคม 1982, 2)

ขณะที่ ดร. ธวัช วิชัยดิษฐ์ นักเขียนคอลัมภ์ในหนังสือพิมพ์ชาวไทยก็แสดงทัศนะต่อ เหวียนเกอรัค ว่าเป็นอันธพาลที่ขาดศีลธรรม

จะว่าไปกันไปแล้ว ทั้งหมดนี้ คือคำพูดที่เห็นชัดมากขึ้นไปกว่าสิ่งที่ผมนำมาเรียนให้ท่านผู้อ่านทราบไปแล้วเมื่อวานนี้ ผมเข้าใจว่าคำพูดประเภทนี้จากนายโฆ่ฉัด คงจะต้องมีเพิ่มมากขึ้น เมื่อแกแหวะที่อย่างกึ่ง กัวลาลัมเปอร์ และกรุงเทพฯ อีกทั้งคงจะต้องมาพูดจาหยาบ ๆ คาย ๆ ทำนองนี้อย่างถึงที่สุดเมื่อมาถึงกรุงเทพในวันที่ 27 ที่จะถึงนี้...เราต้องไม่ลืมว่าเรากำลังเผชิญหน้ากับอันธพาลที่ขาดศีลธรรม (เน้นโดยผู้วิจัย) อีกทั้งยังมองไม่เห็นตัวอีกด้วย... (ชาวไทย, คอลัมน์ ดร. ธวัช วิชัยดิษฐ์, 23 กรกฎาคม 1982, 5)

การกล่าวพาดพิงไทยและอาเซียนว่าเข้าไปแทรกแซงกลุ่มอินโดจีนและกัมพูชาโดยเหงวียนเกอรัค ยังถูกมองว่า เหงวียนเกอรัคเป็นคนไร้มารยาทและอ่อนแอ เห็นได้จากการพาดพิงว่าของหนังสือพิมพ์มติชน ว่า “จวกเหิงยั้น โครัคไร้มารยาท-อ่อนแอ” ซึ่งการพาดพิงว่าดังกล่าวมาจากคำแถลงต่อผู้สื่อข่าวของ นายเจตน์ สุนทรกุล อธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ ในเช้าวันที่ 23 กรกฎาคม 1982 ว่า “...การพูดจาก้าวร้าวอหังการของนายเหิงยั้นโครัค มันมองเห็นได้อย่างหนึ่งว่าเวียดนามกำลังอ่อนแอลง เพราะชาวกัมพูชาเขามีความตื่นตัวขึ้น...” (มติชน, จวกเหิงยั้นโครัคไร้มารยาท-อ่อนแอ, 24 กรกฎาคม 1982, 1)

กล่าวได้ว่า สื่อไทยแสดงทัศนคติต่อเหงวียนเกอรัคในเชิงลบและได้มีส่วนสร้างภาพให้เขากลายเป็นผู้ร้ายในประวัติศาสตร์ไทยอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งภาพลบต่อเหงวียนเกอรัคข้างต้นเกิดขึ้นก่อนที่เขาจะมาเยือนไทยอย่างเป็นทางการ อันมีสาเหตุมาจากการนำเสนอข่าวของสื่อไทย 2 ประเด็นหลัก คือ ประเด็นแรก มาจากสื่อไทยได้อ้างคำพูดของเหงวียนเกอรัคซึ่ง (อาจมา)จากความคิดเห็นหรือทัศนคติของนายธนบาลัน รัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์มานำเสนอโดยไม่มีการตรวจสอบหรือกลั่นกรองจากแหล่งข้อมูลว่านายธนบาลัน ได้ให้สัมภาษณ์เช่นนั้นจริงหรือไม่? เห็นได้จากในเวลาต่อมาเหงวียนเกอรัคได้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้สื่อข่าวไทยโดยเขาปฏิเสธว่าไม่เคยพูดเช่นนั้น ในทางกลับกันเขายังว่า นายธนบาลันเสริมแต่งคำพูดของเขาจนก่อให้เกิดการเข้าใจผิด ประการที่สอง มาจากการที่สื่อไทยเลือกหยิบยก คำพูดของเหงวียนเกอรัคซึ่งมาจากประโยค “เรา(เวียดนาม) ยังไม่เคยตีพลพตจนล้ำเข้าไปในพรมแดน(ไทย)เลย เราได้ยับยั้งไว้จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ แต่การอดทนย่อมมีขีดจำกัด” ประโยคข้างต้นได้ถูกนำมาตีความหมายในเชิงลบจึงก่อให้เกิดกระแสการวิพากษ์วิจารณ์เหงวียนเกอรัคด้วยถ้อยคำรุนแรงก่อให้เกิดความไม่พอใจในหมู่คนไทย(บางกลุ่ม)ตามมา นอกจากนี้ จะเห็นว่าการเสนอภาพเหงวียนเกอรัคในเชิงลบส่วนหนึ่งมาจากทัศนคติส่วนตัวของผู้สื่อข่าวบางสำนัก ที่อาจไม่ชอบหรือไม่พอใจเขาเป็นการส่วนตัวซึ่งทัศนคติเหล่านี้ หากผู้สื่อข่าวไม่ระมัดระวังในการใช้คำหรือขาดวิจารณญาณในการเขียนข่าว (อาจ)ส่งผลกระทบต่อคนอ่านให้คล้อยตามและเกิดทัศนคติด้านลบต่อผู้ที่ถูกพาดพิงได้ง่าย

เหงเวียนเกอธัคในทัศนะสื่อไทย: ผู้ร้าย หรือ ผู้ดี? (ระหว่างการเดินทาง เยือนประเทศไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ ระหว่างวันที่ 28-30 กรกฎาคม 1982)

เหงเวียนเกอธัคมีหมายกำหนดการเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศ ระหว่างวันที่ 28-30 กรกฎาคม เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องปัญหาแก้มพูซา ในกำหนดการเดิมเขาจะต้องมาถึงประเทศไทยในวันที่ 27 กรกฎาคม โดยสารการบินมาเลเซีย แต่เนื่องจากเวียดนามกับมาเลเซียยังหาข้อตกลงกันไม่ได้ จึงเป็นเหตุให้เหงเวียนเกอธัคต้องเลื่อนเดินทางมาไทยเป็นวันที่ 28 กรกฎาคมแทน การเยือนไทยคราวนี้เขาจะเข้าพบ พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย ในวันที่ 29 กรกฎาคม เวลา 10:00 นาฬิกา ซึ่งต่างจากการเยือนไทยในปี 1980 จากนั้นจะเดินทางกลับเวียดนามในวันที่ 30 กรกฎาคม (แน่นอน, โกธัคถึงไทย 27 กค. นี้ สิทธิ เตรียมได้เต็มที่, 24 กรกฎาคม 1982, ไม่ปรากฏเลขหน้า; มาตุภูมิ, เปรมฉีกหน้าโคธัค! ยันไม่ให้เข้าพบเด็ดขาด, 28 กรกฎาคม 1982, 1) สืบเนื่องจากการตอกย้ำข่าวเรื่องการไปพูดจาข่มขู่อาเซียนและไทยที่สิงคโปร์ของเหงเวียนเกอธัคจึงได้ก่อให้เกิดกระแสการต่อต้านเขาอย่างมากในไทย ดังนั้นเมื่อเหงเวียนเกอธัคมาถึงประเทศไทย เขาจึงได้รับการอารักขาอย่างเข้มงวดจากกองบังคับการตำรวจสันติบาลไทย ทันทิที่มาถึงเหงเวียนเกอธัคให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวแต่เพียงสั้น ๆ ว่า มาครั้งนี้เพื่อสันติภาพ ไม่ต้องการทะเลาะเขาแจ้งแก่นักข่าวแต่เพียงว่าการหาเรือที่มาเลเซียเป็นผลสำเร็จ (มาตุภูมิ, โคธัคถึงไทยแล้ว-ทำใจดีผู้สื่อมาเพื่อสร้างมิตร, 29 กรกฎาคม 1982, ไม่ปรากฏเลขหน้า) อย่างไรก็ตาม เมื่อเหงเวียนเกอธัคขึ้นรถเพื่อเดินทางไปยังที่พักที่สถานทูตเวียดนามพบว่า มีนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงคนหนึ่งถือโปสเตอร์เขียนเป็นภาษาอังกฤษยื่นประท้วงเขาและมีชาวสวน (หนังสือพิมพ์บางฉบับกล่าวว่า เป็นเกษตรกร) ใช้รถสองแถวติดป้ายประณามเหงเวียนเกอธัค ซึ่งสะท้อนให้เห็นกระแสความไม่พอใจต่อเหงเวียนเกอธัคอย่างต่อเนื่อง ฉะนั้นภาพลักษณ์ของเหงเวียนเกอธัคในการมาถึงประเทศไทยในวันแรกจึงยังคงเป็นภาพผู้ร้ายในสายตาสื่อไทยอย่างไม่ต้องแปลกใจ

เหงเวียนเกอธัค: ผู้ร้ายในสื่อไทย (ลั่นสกรปรก/ลั่นโสโครก นักลงโลก เห็นแก่ตัว- ก้าวร้าว-ไร้มารยาทและไม่มีวินัย)

ภาพเหงเวียนเกอธัคก่อนพบปะกับ พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา ในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศยังคงถูกนำเสนอในฐานะผู้ร้ายหรือในเชิงลบอย่างต่อเนื่องในหนังสือพิมพ์ไทย โดยผู้สื่อข่าวได้เลือกหยิบยกเหตุการณ์และ(อ้าง)คำกล่าวของเหงเวียนเกอธัคระหว่างการเยือนสิงคโปร์ขึ้นมาผลิตซ้ำซึ่งเท่ากับเป็นการย้ำภาพผู้ร้ายให้แก่เขาอีกครั้ง เห็นได้จากหนังสือพิมพ์แนวหน้าพาดหัวข่าวว่า “โกธัค หน้าเสียโดนประท้วง นศ.-ประชาชนประณาม “คนลั่นสกรปรก”! (เน้นโดยผู้วิจัย)” ซึ่งการ

พาดหัวข่าวนี้เกิดจากเหตุการณ์ที่นายสุวิทย์ วีรวิชัย อายุ 54 ปี ชาวสวน อำเภอภาชีเจริญได้ขับรถซึ่งติดป้ายประณามเหิงเวียนเกอธักว่า “*ลัทธิสกปรก*” (เน้นโดยผู้วิจัย) (แนวหน้า, “โกธัก” หน้าสี่โดนประจำวัน นศ.-ประชาชนประณาม “คนลัทธิสกปรก”!, 29 กรกฎาคม 1982, 1) สอดคล้องกับการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ชาวไทย “*ดาโกธักลัทธิโสโครกเชิญโกโฮม*” (30 ก.ค. 1982, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

ในคอลัมน์นอกสยามรัฐ ซึ่งผู้เขียนคือ นายเกษม อัครมาสัย เขาออกตัวว่าอยู่ข้างรัฐบาลไทยมาโดยตลอด ทั้งนี้เขากล่าวในทำนองประชดประชันพฤติกรรมเหิงเวียนเกอธักด้วยว่า การชูของเหิงเวียนเกอธักได้ผลเพราะฝ่ายสื่อมวลชนและภาครัฐบาลของไทยแสดงท่าทางไม่ยากต่อการรับการมาเยือนประเทศไทยของเขาเพราะ “เกลียดปากของเขา” นอกจากนี้ นายเกษม อัครมาสัย ได้กล่าวถึงผู้นำคนสำคัญของไทยที่เคยให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเหิงเวียนเกอธัก เช่น พ.อ.พิเศษ ถนัด คอมันต์ ที่ได้แถลงว่า “ข้าพเจ้าหวังว่าพระผู้เป็นเจ้าคงจะช่วยให้ฉัดเปลี่ยนใจ มีสมองแจ่มใสจะได้แสดงกิริยาออกมาอย่างถูกต้องและสามารถแก้ไขปัญหากัมพูชาได้” จากนั้นเขาตั้งข้อสังเกตว่า พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา รัฐมนตรีต่างประเทศวางตัวได้ถูกต้องแล้วคือวางอุเบกขาไม่มีปฏิกริยาบวกหรือลบกับคำพูดของเหิงเวียนเกอธัก และเขาชื่นชมนายเจตน์ สุนทรกุล โฆษกรัฐบาลที่ร่วมมือกับ น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เลขาธิการความมั่นคงแห่งชาติที่แถลงได้นายเหิงเวียนเกอธัก และเขาแสดงทัศนคติส่วนตัวต่อเหิงเวียนเกอธักในตอนท้ายว่า “พฤติกรรมของนายธักคราวนี้โดยส่วนตัวแล้วนับว่าเขาเฉลียวฉลาดยากที่จะหาตัวจับ แต่โดยส่วนรวมนายธักก็คือ *นักลวงโลกชั้นยอดของโลก* (เน้นโดยผู้วิจัย) อีกคนหนึ่งนั่นเอง” (สยามรัฐ, เป็นธรรมเนียมไทยแท้แต่โบราณ เมื่อ “ธัก” ถึงเรือนชานต้องต้อนรับ, 29 กรกฎาคม 1982, 2)

ยังมีอีกคอลัมน์ของหนังสือพิมพ์ชาวไทย ซึ่งมีนักเขียนชื่อ ดร.ธวัช วิชัยดิษฐ์ เขาได้ติดตามติดการเคลื่อนไหวของนายเหิงเวียนเกอธักเช่นเดียวกับนายเกษม อัครมาสัย ซึ่งเขาเคยแสดงทัศนคติต่อเหิงเวียนเกอธักก่อนนี้ว่าเป็นอันตรายที่ชาติศีลธรรมมาแล้ว ซึ่งในช่วงที่เหิงเวียนเกอธักเยือนไทยคราวนี้เขายังเกาะกระแสข่าวที่เหิงเวียนเกอธักเยือนสิงคโปร์ และย้ำภาพลักษณ์ของเหิงเวียนเกอธักว่ามีความเห็นแก่ตัวก้าวร้าวและไร้มารยาทด้วย

...คำตอบของนายโหม ธัก ยังเป็นคำตอบที่แสดงสัญชาตญาณเดิมของลัทธิอาณานิคมยุคใหม่อยู่นั่นเอง เป็นการแสดงออกอย่างขาดเหตุผลขาดผล แสดงความเห็นแก่ตัวและก้าวร้าว (เน้นโดยผู้วิจัย) อยู่เช่นเดิม มีหน้าซำยังเลอะเทอะเปรอะเปื้อน ต่อไปอีกว่าเวียดนามจำต้องมีกองทหารอยู่ในกัมพูชา เพราะเขมรจะถูกคุกคามซึ่งกระทบความมั่นคงของเวียดนามโดยจีนผู้รุกราน กรณีของความเห็นเช่นนี้น่าจะตั้งเป็นข้อสังเกตได้ว่า ในระยะหลัง ๆ เวียดนามมักจะอ้างเหตุจากการรุกรานของจีนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เวียดนามต้องคงกองกำลังของตนไว้ในกัมพูชา

ตรงนี้แหละครับที่แสดงความขาดเหตุผลและแสดงความเห็นแก่ตัวของเวียดนามอย่างชัดแจ้ง เพราะแม้กระทั่งเด็กประถมที่พอดูแผนที่ได้คงจะมองเห็นว่าจีนกับเขมรนั้นอยู่ห่างกันเสียจนไม่มีสายใยของแผ่นดินตรงไหนที่พอจะติดต่อกันได้ จะว่าจีนคุกคามความปลอดภัยของเขมรได้อย่างไร ผมไม่อาจทราบได้ แปลกพิลึกเขี้ยวหละครับ...เรียกว่าเป็นตัวอย่างของความไร้มารยาท (เน้นโดยผู้วิจัย) โดยสมบูรณ์แบบอย่างแท้จริง...

(ชาวไทย, คอลัมน์ ดร. ธีร วิชัยดิษฐ์, 29 กรกฎาคม 1982)

นอกจากนี้ การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ชาวไทย ว่า “รองนายกฯ จวกโกธัคนไม่มีวินัย (เน้นโดยผู้วิจัย)” ฉบับวันที่ 29 กรกฎาคม 1982 เป็นผลมาจากการเลือกบทสัมภาษณ์นายถนัด คอมันต์ ที่กล่าวถึงการเยือนประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนของนายเหงียนเกอธัค รัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามว่า “...มีการกระทำที่ไม่รับผิดชอบและขาดมารยาท (เน้นโดยผู้วิจัย) ทางสังคมการเมืองระหว่างประเทศ...” (ชาวไทย, รองนายกฯจวกโกธัคนไม่มีวินัย, 29 ก.ค. 1982)

เหงียนเกอธัค: ผู้ดีในสื่อไทย (เป็นมิตร เลิกผยอง กลับยัน [เปลี่ยนท่าที])

ในเช้าวันที่ 29 กรกฎาคม 1982 ซึ่งเป็นวันที่เหงียนเกอธัคมีหมายกำหนดการพบปะหารือกับ พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา รัฐมนตรีต่างประเทศของไทย ก่อนออกจากที่พักที่หน้าสถานทูตเวียดนาม ปรากฏว่า มีประชาชนคนไทยจำนวนหนึ่งรวมตัวกันในนามชมรมราษฎรอาสาป้องกันชาติไทย (อส.ปท.) จำนวนหลายร้อยคน (หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับระบุตัวเลขไม่ตรงกันมีรายงานตัวเลขตั้งแต่ 200-500 คน) ได้พากันไปชุมนุมประท้วงเหงียนเกอธัค โดยกลุ่มผู้ประท้วงได้ตั้งแถวถือโปสเตอร์เขียนข้อความต่าง ๆ ซึ่งสื่อถึงเหงียนเกอธัคในเชิงลบ เช่น “ไอ้เวียดนามคบไม่ได้โล่มั่นไป” “นายเหงียน เกอธัค เป็นคนโกหก” และข้อความภาษาอังกฤษ “ไปลงนรกเสียเถอะ เหงียน เกอธัค” เป็นต้น จากนั้นผู้ชุมนุมประท้วงได้ตั้งแถวร่วมกันร้องเพลง อาทิ เราสู้, เพลงสดุดีมหาราชา และเพลงสรรเสริญพระบารมี ซึ่งก่อนจะแยกย้ายกันกลับ ก็ได้นำแถวการณซึ่งมีใจความตอนหนึ่งว่า “การที่เวียดนามจะจัดตั้งกองโจรขึ้นเพื่อทำลายอาเซียน แสดงให้เห็นว่าเวียดนามไม่ซื่อตรงต่ออาเซียนและต่อประเทศไทย ต้องการยึดครองถาวรในกัมพูชาและคอยโอกาสนำทหารเวียดนามในกัมพูชามารุกรานไทยในวันข้างหน้า ตามคำบงการของรัสเซีย ซึ่งเคยทำกับประเทศในภาคตะวันออกเฉียงมาแล้วหลายประเทศ” จากนั้นได้จำเริญไว้ในตู้รับจดหมาย โดยมีผู้สื่อข่าวทั้งไทยและต่างประเทศติดตามทำข่าวอย่างใกล้ชิดจนนานมาก (แนวหน้า, ประชาชนฮือชุมนุมประท้วงขับไล่ “โกธัค” พบพสิทธิตระบัดลัศย์ ให้นยาหอมขอ

เป็นมิตร, 30 กรกฎาคม 1982, ไม่ปรากฏเลขหน้า; แนวหน้า, สิทธิ ชี้อรรถาธิบายไทย-ญวน อุดมการณ์บนเส้นขนาน, 30 กรกฎาคม 1982, 1; สยามรัฐ, เจรจาไทย-ญวนคืบหน้าเล็กน้อย เหวียนยอมนพุดภาษาสหประชาชาติ, 30 กรกฎาคม 1982, 1)

ที่กระทรวงการต่างประเทศ เวลา 10:00 นาฬิกา เหวียนเกอธัคพร้อมคณะเดินทางเข้าพบ พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา ผู้เข้าร่วมประชุมฝ่ายไทย มีนาวาอากาศตรีประสงค์ สุนศิริ หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ นายอาสา สารสิน อธิบดีกรมการเมือง และนายอรุณ ภาณุพงษ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ การประชุมใช้เวลาเกือบ 2 ชั่วโมง จากนั้นเวลาประมาณ 13:30 นาฬิกา พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา แถลงถึงการพบปะกับเหวียนเกอธัค (โปรดดู แนวหน้า, สิทธิชี้อรรถาธิบายไทย-ญวนอุมดมการณ์บนเส้นขนาน, 30 กรกฎาคม 1982, 1; ชาวไทย, สิทธิ “โคธัค เป็นมิตร” ไม่อยากชนกับไทย, 31 กรกฎาคม 1982, 1) โดยรวมแล้ว พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา กล่าวว่า การมาของเหวียนเกอธัคพลิกความคาดหมาย เนื่องจากเหวียนเกอธัคแสดงความบริสุทธิ์และความจริงใจในการแก้ปัญหาแม้จะต้องพิจารณากันต่อไป จากนั้น เหวียนเกอธัคได้เข้าหารือกับนาวาอากาศตรี ประสงค์ สุนศิริ ที่ทำเนียบรัฐบาลในเวลา 15:00 นาฬิกา ใช้เวลาประมาณ 45 นาที ซึ่งนาวาอากาศตรี ประสงค์ สุนศิริ เปิดเผยต่อผู้สื่อข่าวว่า “นายโคธัคมีท่าทีดีมาก ทั้งสองฝ่ายไม่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเลย เรายืนหยัดหลักการสหประชาชาติและไอซีเค เขายึดหลักอินโดจีนเราจะเป็นมิตรกับเขา การเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันนั้นจะต้องช่วยเหลือกันในการแก้ปัญหา ซึ่งอาจต้องใช้เวลา...” (แนวหน้า, สิทธิชี้อรรถาธิบายไทย-ญวนอุมดมการณ์บนเส้นขนาน, 30 กรกฎาคม 1982, 1) จากการให้สัมภาษณ์ของผู้นำไทยทั้งสองท่าน รวมทั้งบรรยากาศของการพบปะระหว่างฝ่ายเวียดนามและไทย มีความผ่อนคลายยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สื่อข่าวไทยนำเสนอภาพเหวียนเกอธัคเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น จะเห็นจากการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ไทยหลายฉบับและนำเสนอภาพข่าวเกี่ยวกับเหวียนเกอธัคเป็นบวกยิ่งขึ้น

ต่างจากเดิมที่สื่อไทยมักรายงานข่าวเกี่ยวกับเหวียนเกอธัคในเชิงลบด้วยถ้อยคำที่ปรากฏในข่าว เช่น ก้าวร้าว พุดจาซ่มซู่ไทย กลับกลายเป็นการนำเสนอภาพเหวียนเกอธัคผ่านการใช้ถ้อยคำเป็นบวก เช่น เป็นมิตร เลิกผยอง หรือกลับยันซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนท่าที(เป็นมิตร) เป็นต้น

...โก ธัค ตระบัดสัตย์เจรจารัฐมนตรีต่างประเทศไทย เปลี่ยนจากท่าทีซ่มซู่จะบุกไทยมาเป็นคำหวานขอเป็นมิตร (เน้นโดยผู้วิจัย) ด้วยดี และยังเชิญไปเยือนฮานอย ไพรยาหมอกอีก กลับจากไทยแล้วจะไปประกาศให้โลกรู้ถึงการถอนทหารทันที แต่มีข้อแม้ภัยคุกคามเงินต้องหมดไป...

(แนวหน้า, ประชาชนฮือชุมนุมประท้วงขับไล่ “โกธัค” พอพบสิทธิตระบัดสัตย์ให้ยาหมอมขอเป็นมิตร, 30 กรกฎาคม 1982, ไม่ปรากฏเลขหน้า)

สอดคล้องกับการนำเสนอข่าวและการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ชาวไทยว่า “สิทธิ เฝยผล เจรจากับเหียน โคธัค ว่ามีบรรยากาศดี โคธัค แสดงออกถึงความเป็นมิตรและบริสุทธิ์ใจ (เน้นโดยผู้วิจัย) แต่ไทยยืนยันให้ญวนแก้ปัญหาตามมติญโน ญวนว่าไม่ต้องการเผชิญหน้าไทยและอาเซียน...” (ชาวไทย, สิทธิ “โคธัค เป็นมิตร” ไม่อยากชนกับไทย, 31 กรกฎาคม 1982, 1) ในขณะที่สื่อไทยบางสำนักได้แสดงทัศนะว่าเหงวียนเกอธัคมาในมาดใหม่เล็กผยอง ซึ่งสะท้อนจากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ชาวไทย เช่น “ตอนหนึ่งนายเหียน โก ธัค บอกว่าอยากเป็นเพื่อนที่ดี กับ น.ต. ประสงค์ ซึ่ง น.ต. ประสงค์ กล่าวว่า ไทยกับเวียดนามเป็นเพื่อนกันไม่ใช่ศัตรู เพื่อนที่ดีต้องช่วยเพื่อนแก้ปัญหา มิใช่สร้างปัญหาให้เพื่อน ซึ่งเขาก็ตอบรับว่าถูกต้อง...” (ชาวไทย, เหียน โก ธัค มามาดใหม่ เล็กผยอง, 31 กรกฎาคม 1982, 16)

จะเห็นว่า การนำเสนอภาพเหงวียนเกอธัคผ่านสายตาสื่อไทยในช่วงระหว่างเยือนไทยอย่างเป็นทางการแบ่งเป็นไปใน 2 แนวทาง คือ ภาพผู้ร้ายซึ่งเป็นผลมาจากการผลิตซ้ำเหตุการณ์ที่เหงวียนเกอธัคไปเยือนสิงคโปร์ ขณะเดียวกันก็ได้นำเสนอภาพผู้ดีของเหงวียนเกอธัค ซึ่งเป็นผลจากการที่ผู้นำไทยแถลงเกี่ยวกับบรรยากาศการหารือระหว่างเหงวียนเกอธัคและผู้นำไทยภายใต้บรรยากาศซึ่งเป็นมิตรและผ่อนคลายจึงส่งผลอย่างมากต่อการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเหงวียนเกอธัคให้เปลี่ยนไปจากเดิม

ก่อนที่เหงวียนเกอธัคจะเดินทางกลับเวียดนามในบ่ายวันที่ 30 กรกฎาคม 1982 ในช่วงเช้าเวลา 9:30 นาฬิกา เขาได้เปิดแถลงข่าวกับผู้สื่อข่าวทั้งไทยและต่างประเทศจำนวนมากที่สถานทูตเวียดนาม ถนนวิฑู เหงวียนเกอธัค กล่าวว่า จากการเข้าพบและเจรจากับ พล.อ.อ.สิทธิ เศวตศิลา รัฐมนตรีต่างประเทศของไทยเป็นไปในบรรยากาศที่ดี ปัจจุบันมีทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะทำให้สถานการณ์ในภูมิภาคนี้ดีขึ้น และควรหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง ส่วนในกรณีปัญหาแก้มปูชา เหงวียนเกอธัคยังคงยืนยันว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในภูมิภาคนี้มาจากจีน เขาย้ำว่าจีนทำให้อาเซียนมีการกระทำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อเวียดนามและอินโดจีน การถอนทหารเวียดนามออกจากแก้มปูชาจะเร็วขึ้นหากทหารของพลพต เอียงสารีหมดไป ตราบไคยังคงมีที่นั่งของแก้มปูชาแก้มปูชาประชาธิปไตยในสหประชาชาติการถอนทหารเวียดนามออกจากแก้มปูชาจะไม่คืบหน้า เวียดนามได้ถอนทหารบางส่วนออกไปบ้างแล้วแต่ระบุไม่ได้ว่าเป็นจำนวนเท่าไรหรือยังคงเหลือทหารอยู่เท่าไร ซึ่งเขาทิ้งท้ายว่านั่นเป็นนิมิตหมายอันดี นอกจากนี้แล้ว เหงวียนเกอธัคได้ตอบข้อสงสัยต่อสื่อไทยกรณีการไปพุดจาซ่มชู่ไทยและคุกคามอาเซียนที่สิงคโปร์ซึ่งเหงวียนเกอธัคปฏิเสธหนักแน่นว่าไม่เคยพุดจาอย่างที่เป็นข่าว แต่กระแสข่าวที่ออกมาเป็นเพียงคำพุดของรัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์และเวียดนาม ไม่มีเจตนาล้มล้างการปกครองใด ๆ ของอาเซียนและจะไม่มีกรบ่อนทำลายใด ๆ จากเวียดนามในภูมิภาคนี้ (แนวหน้า, “โคธัค” กลับยัน “ไม่เคยชู่ไทย, 31 กรกฎาคม 1982, 1; มาตุภูมิ, สัมภาษณ์นายเหียน โคธัค, 31 กรกฎาคม 1982, 2)

จะเห็นได้ว่า ก่อนเดินทางกลับเวียดนาม เหวียนเกอธัคไม่แสดงท่าทีแข็งกร้าวเมื่อให้สัมภาษณ์ต่อหน้าผู้สื่อข่าวไทย ดังนั้นสื่อไทยจึงนำเสนอภาพเหวียนเกอธัคโดยใช้ถ้อยคำสื่อไปในทางบวกมากขึ้น เช่น หนังสือพิมพ์แนวหน้าพาดหัวข่าวว่า “โกธัค” กลับยันไม่เคยขู่ไทย” ซึ่งปรากฏในรายละเอียดของข่าวว่า “โกธัค” ปฏิเสธหนักแน่นไม่เคยพูดจาข่มขู่ไทยที่เป็นข่าวออกมาเพราะรัฐมนตรีต่างประเทศสิงคโปร์พูดเอง...” (แนวหน้า, “โกธัค” กลับยัน “ไม่เคยขู่ไทย”, 31 กรกฎาคม 1982, 1) เป็นต้น

เหวียนเกอธัคผู้ร้ายในสายตาสื่อไทย: ควันหลงหลังเดินทางกลับเวียดนาม

หลังจากเหวียนเกอธัคให้สัมภาษณ์สื่อไทยและสื่อต่างประเทศ และเดินทางกลับเวียดนามในช่วงปลายของวันที่ 30 กรกฎาคม 1982 แล้วนั้น ในวันรุ่งขึ้นคือวันที่ 31 กรกฎาคม 1982 และตลอดช่วงเดือนสิงหาคม 1982 พบว่า สื่อไทยยังคงนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเหวียนเกอธัคประปราย โดยสื่อบางฉบับกล่าวว่า รัฐบาลไทยเฝ้ากลางวัน หากหวังว่า หากจะเจรจากับเหวียนเกอธัคเพื่อให้เวียดนามถอนทหาร (แนวหน้า, เฝ้ากลางวัน ?, 1 สิงหาคม 1982) นอกจากนี้ยัง มีผู้สื่อข่าวบางสำนักพิมพ์แสดงทัศนคติด้านลบอย่างเปิดเผยว่า ไม่ชอบ(ขี้)หน้าเหวียนเกอธัค เช่น นักเขียนซึ่งใช้นามแฝงว่า “คมแฝก” เขียนในคอลัมน์กิตติวิจารณ์การเมือง เขากล่าวว่า “เรา(ผู้เขียน) ก็ไม่ค่อยจะชอบขี้หน้าเท่าไร เพราะเพื่อน(เหวียนเกอธัค) พูดปั่นน้ำเป็นตัวเก่ง” ยังมี นายเกษม อัครมาสัย นักเขียนประจำหนังสือพิมพ์สยามรัฐที่มักเกาะติดข่าวความเคลื่อนไหวของเหวียนเกอธัคมาโดยตลอด ก็ได้แสดงทัศนคติส่วนตัวว่าไม่ชอบหน้า เหวียนเกอธัคเป็นการส่วนตัวและออกตัวว่า มิได้เหมารวมชาวเวียดนามทั้งหมด เขามองว่าการมาเยือนไทยของเหวียนเกอธัคเป็นเพียงการโฆษณาชวนเชื่อและเป็นความล้มเหลว ซึ่งเขาพยายามสร้างการรับรู้แก่ผู้อ่านว่า เหวียนเกอธัคเป็นคนไม่จริงใจและเป็นคนหลอกลวง

ก็เพื่อไปต่อต้านเพราะไม่ชอบหน้านายธัคเป็นการส่วนตัวมากกว่าไม่ชอบชาวเวียดนาม...เขามาเพื่อแก้แค้น ปนการหาเสียง ทั้งนี้เห็นได้จากการที่เขากล่าวก่อนออกเดินทางจากเมืองไทยว่า การที่เวียดนามส่งทหารเขมรก็เพื่อเห็นแก่มนุษยธรรม เป็นการป้องกันการสังหารหมู่ชาวเขมรโดยฝีมือเขมรแดงพลพต ทั้ง ๆ ที่นายธัคเองก็รู้ว่า คำพูดของเขานั้นเป็นการพูดแบบบิดเบือน เป็นการพูดที่ซ่อนความจริงใจไว้ เป็นการพูดในลักษณะซ่อนดาบไว้ในรอยยิ้ม เพราะอันที่จริง นายธัคกำลังพยายามทำชาวให้เป็นดำ และทำดำให้เป็นขาว (เน้นโดยผู้วิจัย) คนที่นายธัคหลอกลวงได้ก็เห็นแต่จะมีคนที่แยกขาวแยกดำไม่ออก...

(สยามรัฐ, แถลงการณ์ฝ่ายเดียวของผู้เขียน, 2 สิงหาคม 1982)

ขณะที่หนังสือมติชนสุดสัปดาห์ก็ได้ตอกย้ำภาพลักษณ์คนไม่จริงจังและหลอกลวงของ เหวียนเกอธัคตลอดคล้อยกับการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์สยามรัฐเช่นกัน ผ่านการใช้ถ้อยคำว่า “ลัคนม ลวง” ของเหวียนเกอธัค

การเดินทางครั้งล่าสุดของนายเหวียน โคธัค รัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามเจ้าของ สารพัดสมญานามที่ไม่เป็นมงคลทั้งหลาย...แม้ว่านายธัคจะอ่อนน้อมลงมากก็ตาม แต่นักวิเคราะห์สถานการณ์ก็พบข้อได้สรุปเป็นเสียงเดียวกันว่า “ไม่มีอะไรในกอไผ่” เพราะนายธัคยังยืนยันกรานจะถอนทหารทั้งหมดออกจากเขมรถ้าจีนเลิกคุกคามและ ยอมทำสัญญาไม่รุกรานกับกลุ่มประเทศอินโดจีน...“ปัญหาคลุมเครือและสับสน ที่เกิดขึ้นนี้ต้องมีการติดตามกันต่อไปว่าใครบิดเบือนและตลบหลังคนอื่นเพื่อผล ประโยชน์ของตัวเองกันแน่ แต่แน่ ๆ ก็คือ จะมีอยู่สักกี่คนที่จะเชื่อถือ “ลัคนม ลวง” (เน้นโดยผู้วิจัย) ของนายธัค...

(มติชนสุดสัปดาห์, เหวียน โก ธัค ท่องอาเซียนไม่มีมูลผอยคนอย่างเหวียนก็ชี้ได้, 8 สิงหาคม 1982)

หนังสือมติชนสุดสัปดาห์ยังคงนำเสนอภาพข่าวเหวียนเกอธัคอย่างต่อเนื่อง โดยย้ำว่าการ เยือนประเทศต่าง ๆ ในอาเซียนและพม่าที่ผ่านมาของเหวียนเกอธัคว่า เขาต้องการให้อาเซียนผิตใจ กัน ผ่านการใช้สำนวน “ยุแหยงตะแคงรั่ว” สื่อถึงเหวียนเกอธัค “ปรากฏว่าการเดินทางมาเยือนชาติ อาเซียนและพม่าของนายเหวียนเกอธัค รัฐมนตรีต่างประเทศเวียดนามครั้งล่าสุด ไม่ทำให้เกิดมรรคผล อะไรมาก ถ้าหากนายธัคจะมาเพื่อต้องการ “ยุแหยงตะแคงรั่ว” (เน้นโดยผู้วิจัย) หรือมาเพื่อหาเสียงให้ เวียดนามว่าเป็นผู้ต้องการสันติภาพอย่างแท้จริงเท่านั้น” (สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, เขมรสามฝ่าย จดหมายยังไกลตัว, 15 สิงหาคม 1982)

จะเห็นว่าหลังจากเหวียนเกอธัคเดินทางกลับเวียดนาม ตัวเขาก็กังอยู่ในความสนใจของ สื่อไทยอย่างต่อเนื่องแม้การนำเสนอข่าวจะไม่มากเท่าที่ผ่านมา ทั้งนี้เป็นเพราะสถานการณ์ในกัมพูชา ยังครุ่นอยู่นั่นเอง การนำเสนอข่าวช่วงนี้โดยมากเป็นการวิเคราะห์ข่าวเกี่ยวกับการเยือนประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคของเหวียนเกอธัคว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งส่วนใหญ่จะตีความว่าล้มเหลวหรือไม่เกิดประโยชน์เท่าใดนัก นอกจากนี้ จะเห็นว่าการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับเหวียนเกอธัคในแง่ลบ หรือ เป็นผู้ร้ายในสายตาสื่อไทยส่วนหนึ่งก็มาจากทัศนคติส่วนตัวของผู้สื่อข่าวเองด้วย กระนั้นก็ตาม สารที่ ผู้สื่อข่าวส่งถึงผู้อ่านย่อมมีผลกระทบต่อมุมมองของผู้อ่านให้คล้อยตามผู้เขียนข่าวไปด้วยได้ ซึ่งอาจ ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตามมา

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองในภูมิภาค ทำให้เหิงเวียนเกอธค์มีหมายกำหนดการเดินทางมาเยือนประเทศไทยในฐานะแขกของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศต่างจากการมาเยือนไทยครั้งแรกในปี 1980 (พ.ศ. 2523) ซึ่งมาในฐานะแขกของรัฐบาลและได้มีโอกาสเข้าพบปะกับนายกรัฐมนตรีของไทย อย่างไรก็ตาม การเดินทางมาเยือนไทยคราวนี้ จะเห็นว่าเหิงเวียนเกอธค์ถูกสร้างภาพในเชิงลบมากกว่าบวก โดยเฉพาะสื่อไทยได้ประทับตราเขาให้เป็น “ผู้ร้าย” ในประวัติศาสตร์ไทยอีกครั้งซึ่งสะท้อนได้จากการพาดหัวข่าวและในรายงานข่าวเกี่ยวกับเขาตลอดปี 1982 ทั้งนี้การแสดงทัศนคติต่อเหิงเวียนเกอธค์ของสื่อไทยอยู่ภายใต้บริบทการเมืองภูมิภาค สถานการณ์ก่อนเดินทางเยือนไทย ระหว่างการเยือนไทยและภายหลังการเยือนไทย(ควั่นหลง) ณ ขณะนั้นด้วย อย่างไรก็ตาม การศึกษายังคงต้องการความลุ่มลึกในการวิเคราะห์ถึงปัจจัยซึ่งส่งผลต่อทัศนคติของสื่อไทยในการสร้างภาพ/สร้างการรับรู้ ต่อเหิงเวียนเกอธค์ที่นอกเหนือจากการมองเพียงแค่บริบทการเมืองหรือความขัดแย้งในภูมิภาคเท่านั้น เบื้องหลังความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น เวียดนาม-ไทย เวียดนาม-กัมพูชา ตลอดจนความสัมพันธ์สามเส้าระหว่างประเทศมหาอำนาจ เช่น จีน-สหภาพโซเวียต-เวียดนาม อาจจำเป็นต้องนำมาวิเคราะห์ร่วมด้วย

บรรณานุกรม

เอกสารหอจดหมายเหตุแห่งชาติ

- ชาวไทย. (1982, 31 กรกฎาคม). เหยียน โก รัช มามาดใหม่ เลิกผยอง. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 16.
- ชาวไทย. (1982, 31 กรกฎาคม). สิทธิ “โครัค เป็นมิตร” ไม่อยากชนกับไทย. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.
- ชาวไทย. (1982, 30 กรกฎาคม). ดำโกรัคสิ้นโสโครกเชิญโกโฮม. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- ชาวไทย. (1982, 30 กรกฎาคม). คอแลมน์ ดร. รัช วิชัยดิษฐ์. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- ชาวไทย. (1982, 29 กรกฎาคม). รองนายกฯ จวกโกรัคคนไม่มีวินัย. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- ชาวไทย. (1982, 23 กรกฎาคม). คอแลมน์ ดร. รัช วิชัยดิษฐ์. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 5.
- แนวหน้า. (1982, 1 สิงหาคม). ฝนกลางวัน ?. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- แนวหน้า. (1982, 31 กรกฎาคม). “โกรัค” กลับยัน “ไม่เคยชู้ไทย”. [พาดหัวข่าว]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.
- แนวหน้า. (1982, 30 กรกฎาคม). สิทธิ ชี้เจรจาไทย-ญวน อุดมการณ์บนเส้นขนาน. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.
- แนวหน้า. (1982, 30 กรกฎาคม). ประชาชนฮือชุมนุมประท้วงขับไล่ “โกรัค” พบพบสิทธิบัตรสัตว์ให้ยาหอมขอเป็นมิตร. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.

- แนวหน้า. (1982, 29 กรกฎาคม). “โกธัค” หน้าเสียโดนประท้วง นศ.-ประชาชนประณาม “คนลั่น
สกรปรก”!. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ,
กรุงเทพฯ, 1.
- แนวหน้า. (1982, 27 กรกฎาคม). นัดชุมนุมประท้วง โกธัค. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)].
สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 16.
- แนวหน้า. (1982, 24 กรกฎาคม). “โกธัค” ถึงไทย 27 กค.นี้ “สิทธิ” เตรียมโต้เต็มที่. [กฤตภาคข่าว
หนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- มติชน. (1982, 24 กรกฎาคม). จวกเหียน โคธัค ไร้มารยาท-อ่อนแอ. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาด
หัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.
- มติชน. (1982, 23 กรกฎาคม). หลายหน้าของเหียน โก ธัค. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัว
ข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 4.
- มติชน. (1982, 23 กรกฎาคม). หลายหน้าของเหียนโคธัค. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)].
สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- มติชน. (1982, 23 กรกฎาคม). ระบุฉวนหวังฮุบเขมร 20 ปี แฉเล่ห์ “โค ธัค” ตีหลายหน้า. [กฤตภาค
ข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.
- มติชน. (1982, 20 กรกฎาคม). เหวียนโคธัคทัวร์. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนัก
หอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- มติชนสุดสัปดาห์. (1982, 8 สิงหาคม). เหงียน โก ธัค ท่องอาเซียนไม่มีมูลปล่อยคนอย่างเหียนก็
ได้. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- มาตุภูมิ. (1982, 31 กรกฎาคม). สัมภาษณ์นายเหียน โคธัค. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัว
ข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 2.
- มาตุภูมิ. (1982, 29 กรกฎาคม). โคธัคถึงไทยแล้ว-ทำใจดีสู้เสือมาเพื่อสร้างมิตร. [กฤตภาคข่าว
หนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- มาตุภูมิ. (1982, 28 กรกฎาคม). เปรมฉีกหน้าโคธัค ! ยันไม่ให้เข้าพบเด็ดขาด. [กฤตภาคข่าว
หนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.

- มาตุภูมิ. (1982, 21 กรกฎาคม). คำข่มและขู่จากเวียดนาม. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- มาตุภูมิ. (1982, 22 เมษายน). ญวนยื่นข้อแม้จับมืออาเซียน. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐ. (1982, 2 สิงหาคม). แฉลวงการฉ้อฉลฝ่ายเดียวของผู้เขียน. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐ. (1982, 30 กรกฎาคม). เจรจาไทย-ญวนคืบหน้าเล็กน้อย เหยียนยอมพูดภาษาสหประชาชาติ. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 1.
- สยามรัฐ. (1982, 29 กรกฎาคม). เป็นธรรมเนียมไทยแท้แต่โบราณเมื่อ “ธัค” ถึงเรือนชานต้องต้อนรับ. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 2.
- สยามรัฐ. (1982, 23 กรกฎาคม). อิเหนาให้ประณามญวนกรณีข่มขู่กลุ่มอาเซียน. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐ. (1982, 22 กรกฎาคม). นายกษ ธิญวน “พูดขู่ไทย” ไม่น่าจะทำ. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐ. (1982, 22 กรกฎาคม). ปัญหาของธัค-“เด็กฮาร์ด”. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 2.
- สยามรัฐ. (1982, 23 เมษายน). ญวนหวังพึ่งพาเยอรมันสนับสนุนเจรจายุติปัญหาเขมร. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. (1982, 5 สิงหาคม). เขมรสามฝ่าย จุฬหมายยังไกลตัว. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. (1982, 25 กรกฎาคม). ข้อสังเกตบางประการ ธัค-พาร์ เยือนอาเซียน. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ.
- สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. (1982, 25 กรกฎาคม). ข้อสังเกตบางประการ ธัค-พาร์ เยือนอาเซียน. [กฤตภาคข่าวหนังสือพิมพ์ (พาดหัวข่าว)]. สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ, กรุงเทพฯ, 17.

Translated Thai Archival Materials

Chao Thai. [lit., Thai People]. (1982, July 31). Ngian ko thak ma mat mai loek phayong. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Chao Thai. (1982, July 31). Sitthi “Kho thak pen mit” mai yak chon kap Thai. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 1.

Chao Thai. (1982, July 30). Da Ko thak lin sokhrok choen ko hom. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Chao Thai. (1982, July 30). Kholam doktoe Thawat Wichaidit. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Chao Thai. (1982, July 29). Rong nayok chuak Ko thak khon mai mi winai. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Chao Thai. (1982, July 23). Kholam doktoe Thawat Wichaidit. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 5.

Naewna. (1982, August 1). Fan klangwan?. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Naewna. (1982, July 31). “Ko thak” klap yan “mai khoei khu Thai”. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Naewna. (1982, July 30). Sitthi chi chenracha Thai–Yuan udomkan bon senkhanan. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Naewna. (1982, July 30). Prachachon hue chumnum prathuang khaplai “Ko thak” pho phop Sitthi trabatsat hai ya hom kho pen mit. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Naewna. (1982, July 29). “Ko thak” nasia don prathuang naksueksa prachachon pranam “khon lin sokkaprok”. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 1.

Naewna. (1982, July 27). Nat prachum prathuang Ko thak. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 16.

Naewna. (1982, July 24). "Ko thak" thueng Thai 27 Karakadakhom ni "Sitti" triam to temthi. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matichon. (1982, July 24). Chuak Ngian Kho thak rai manyat-on-ae. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 1.

Matichon. (1982, July 23). Lai na khong Ngian Ko thak. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 4.

Matichon. (1982, July 23). Lai Na Khong Ngian Kho Thak. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matichon. (1982, July 23). Rabu Yuan wang hup Khamen 20 pi chae le "Kho thak" ti lai na. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matichon. (1982, July 20). Ngian Kho thak thua. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matichon Weekly. [*Matichon Sutsapda* in Thai]. (1982, August 8). Ngian Ko thak thong Asian mai mi munfoi khon yang Ngian ko khi dai. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matuphum. [lit., homeland]. (1982, July 31). Samphat nai Ngian Kho thak. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 2.

Matuphum. (1982, July 29). Kho Thak thueng Thai Laeo-tham chaidi su suea ma phuea sang mit. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matuphum. (1982, July 28). Prem chikna Kho thak ! yan mai hai khao phop detkhat. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 1.

Matuphum. (1982, July 21). Kham khom lae khu chak Wiatnam. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Matuphum. (1982, April 22). Yuan yuen khomae chap mue Asian. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Siamrath. (1982, August 2). Thalaengkan fai diao khong phukhian. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Siamrath. (1982, July 30). Cheracha Thai - Yuan khuepna leknoi Wian yom phut phasa Sahaprachachat. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 1.

Siamrath. (1982, July 29). Pen thamniam Thai thae tae boran muea “Thak” thueng ruean chan tong tonrap. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 2.

Siamrath. (1982, July 23). I nao hai pranam Yuan korani khomkhu klum Asian. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Siamrath. (1982, July 22). Nayok chi Yuan “phut khu Thai” mai na cha tham. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Siamrath. (1982, July 22). Panha khong Thak–“dek hat”. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 2.

Siamrath. (1982, April 23). Yuan wang phuengpha Yoeraman sanapsanun cheracha panha Khamen. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 2.

Siamrath Weekly Review. [*Sayamrat Sapda Wichan* in Thai]. (1982, August 5). Khamen Sam Fai Chutmai Yang Klai Tua. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Siamrath Weekly Review. (1982, July 25). Khosangket bang prakan Thak–Pha yuean Asian. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok.

Siamrath Weekly Review. (1982, July 25). Khosangket bang prakan Thak–Pha yuean Asian. [Clipping from newspaper]. National Archives of Thailand, Bangkok, 17.

เอกสารภาษาไทย

ธนันท์ ปุณวรรณา. (2561). เหวงวียนเกอรัคไนทศนะสือไทยปี 1980. *วารสารสังคมลุ่มน้ำโขง*, 14(2), 91-118.

- ธนันท์ บุนนวรรณา. (2560). “จีน” ในมุมมองของเวียดนามจากปี1979 ถึงหลังทศวรรษ 1990: ศึกษาจากหนังสือ Su that ve Viet Nam-Trung Quoc trong 30 nam qua และงานเขียนทางวิชาการหลังสิ้นสุดสงครามเย็น. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 13(1), 135-206.
- ไพรัช เจียรนันท์. (2531). นโยบายต่างประเทศเวียดนามต่อจีน ค.ศ. 1945-1979 (สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อนุพงศ์ บุญฤทธิ์. (2529). ความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับเวียดนามในช่วงปี 1969-1979: ศึกษากรณีนโยบายต่างประเทศจีน (สารนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อรอนงค์ น้อยวงศ์. (2544). *กัมพูชา กับนโยบายต่างประเทศไทยสมัยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์*. กรุงเทพฯ: สำนักกองทุนสนับสนุนวิจัย.

Translated Thai References

- Boonwanna, T. (2018 [2561]). Ngian Ke-a Thak Nai Thatsana Sue Thai Pi 1980 [Nguyen Co Thach in the Views of Thai Media in 1980]. *Journal of Mekong Societies*, 14(2), 91-118.
- Boonwanna, T. (2018 [2560]). “Chin” nai mum mong khong Wiatnam chak pi 1979 thueng lang thotsawat 1990: Sueksa chak nangsue Su that ve Viet Nam-Trung Quoc trong 30 nam qua lae ngan khian thang wichakan lang sinsut songkhramyen. *Journal of Liberal Arts Ubon Ratchathani University*, 13(1), 135-206.
- Chiaranan, P. (1988 [2531]). *Nayobai tangprathet Wiatnam to chin kho so 1945-1979*. (Master's independent study). Thammasat University, Bangkok.
- Bunyarit, A. (1986 [2529]). *Khwam Samphan Rawang Chin Kap Wiatnam Nai Chuang Pi 1969-1979: Suek Sak Ranin Yo Bai Tangprathet Chin*. (Master's independent study). Thammasat University, Bangkok.
- Noiwong, O. (2001 [2544]). *Kamphucha kap nayobai tangprathet Thai samai Phon-ek Prem Tinsulanonda*. Bangkok: The Thailand Research Fund.